

Talan väckt den 4 december 2006 – Total Nederland mot kommissionen

(Mål T-348/06)

(2007/C 20/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Total Nederland NV (Voorburg, Nederländerna) (ombud: advokaten A. Vandencastele)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 september 2006 (ärende nr COMP/38.456 – Bitumen – NL) i den del det anges att sökanden har gjort sig skyldig till en enda fortlopande överträdelse mellan åren 1994 och 2002 snarare än mellan åren 1996 och 2002,
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i den del
 - (i) den ovan nämnda begränsningen av överträdelsens varaktighet inte beaktas,
 - (ii) överträdelsens svårighetsgrad inte bedöms på riktigt sätt,
 - (iii) förmildrande omständigheter inte anses föreligga,
 - (iv) böterna höjs i avskräckande syfte med beaktande av Total SA:s omsättning, som felaktigt anses ha deltagit i sökandens överträdelse,
- med stöd av dess obegränsade behörighet enligt artikel 31 i rådets förordning nr 1/2003, sätta ned böterna så att de står i proportion till sökandens deltagande i överträdelsen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 4090 slutlig av den 13 september 2006 i ärende nr COMP/38.456 – Bitumen – NL, i vilket kommissionen konstaterade att sökanden, tillsammans med andra företag, hade åsidosatt artikel 81 EG genom att, vad gäller försäljning och inköp av vägbitumen i Nederländerna, regelbundet fastställa bruttopriset gemensamt, en enhetlig rabatt på bruttopriset för vägbyggnadsföretag som deltar i samverkan och en lägre maximirabatt på bruttopriset för andra vägbyggnadsföretag.

Till stöd för sin talan anför sökanden att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning. Dels underlät den att beakta

bevisning som visar att avtalet från år 1994 ingicks för endast ett år och hävdades innan det löpte ut, dels missuppfattade den bevisningen när den ansåg det vara visat att vissa av villkoren i 1994 års avtal fortfarande gällde år 1995.

Dessutom anför sökanden att kommissionen inte har visat att sökanden faktiskt genomförde avtalet, samtidigt som den vid bedömningen av överträdelsens svårighetsgrad utgick från att ett sådant genomförande hade skett.

Vidare gör sökanden gällande att kommissionen inte har beaktat den bevisning varav det framgår att sökanden bröt mot avtalet.

Slutligen anför sökanden att kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fastställde den avskräckningsmultiplikator som tillämpades på sökandens böter på grundval av moderbolagets Total SA:s omsättning. Kommissionen tillämpade därigenom utan motivering en presumtion för att moderbolaget har deltagit och utgick ifrån att ett moderbolag som sådant har ett objektiva ansvar.

Talan väckt den 4 december 2006 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-349/06)

(2007/C 20/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och C. Schulze-Bahr, biträdda av C. von Donat, Rechtsanwalt)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2006) 4194 slutlig av den 25 september 2006 om nedsättning av det finansiella stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) som Nordrhein-Westfalens åtgärdsprogram inom ramen för RESIDER (ERUF nr 49.02.10.036/ARINCO nr 94, DE.16.051) beviljades genom kommissionens beslut K(95) 1736 av den 27 juli 1995, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet satte kommissionen ned stödet från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till Nordrhein-Westfalens RESIDER-program.

Som grund för talan gör sökanden gällande att artikel 24 i förordning nr 4253/88 ⁽¹⁾ har åsidosatts, på grund av att villkoren för att sätta ned stödet inte är uppfyllda. Sökanden gör i det avseendet särskilt gällande att avvikelserna från den vägledande finansieringsplanen inte utgör någon väsentlig förändring av programmet.

Även om det skulle föreligga en väsentlig förändring av programmet gör sökanden gällande att kommissionen tidigare gett sitt samtycke genom dess "Riktlinjer för den finansiella avslutningen av de operativa åtgärderna (1994–1999) inom ramen för strukturfonderna" (SEK (1999) 1316).

Om det antas att villkoren för en nedsättning är uppfyllda hävdar sökanden att svaranden inte har använt sig av sitt utrymme för skönsässig bedömning i fråga om det konkreta programmet. Enligt sökanden borde kommissionen ha gjort en avvägning av huruvida en nedsättning av ERUF-stödet var proportionerlig.

Slutligen strider det angripna beslutet mot principen om god förvaltningssed, eftersom sökanden genom beslutet tvingades att på nytt väcka talan mot beslutet, trots att ett mål rörande samma beslut redan var anhängigt vid förstainstansrätten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordning av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter (EGT L 374, s. 1).

Talan väckt den 5 december 2006 – Dura Vermeer Groep mot kommissionen

(Mål T-351/06)

(2007/C 20/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Dura Vermeer Groep NV (ombud: advokaten M. Slotboom)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 1 d och 2 d i beslutet vad gäller Dura Vermeer Groeps ansvar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut av den 13 september 2006 om ett förfarande med stöd av artikel 81 EG (ärende nr COMP/38.456 – Bitumen – NL) varigenom sökanden ålades böter för åsidosättande av artikel 81 EG.

Till stöd för sin talan gör sökanden för det första gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 23.2 i förordning nr 1/2003. Enligt sökanden har kommissionen gjort en felaktig analys av domstolens och förstainstansrättens rättspraxis vad gäller moderbolagens ansvar för en överträdelse som påstås ha begåtts av ett dotterbolag. Kommissionen har tillämpat ett alltför strängt kriterium på sökanden. Dessutom har kommissionen återgett de relevanta relationerna inom Dura Vermeer-koncernen på ett felaktigt sätt. Kommissionen har således inte visat att sökanden hade ett avgörande inflytande över hur Vermeer Infrastructuur BV agerade.

För det andra anför sökanden att de väsentliga formföreskrifterna enligt artikel 253 EG och motiveringsskyldigheten har åsidosatts.

Talan väckt den 5 december 2006 – Dura Vermeer Infra mot kommissionen

(Mål T-352/06)

(2007/C 20/31)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Dura Vermeer Infra (ombud: advokaten M. Slotboom)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission